

TINERII CONSTRUCTORII ai vietii noi de la SATE

CONSTRUCIA UNOR PĂRĂȘI DE LA SATE

După peronul gării Mizil se vede departe în câmpia nesfârșită a Bărganului, un sat. Acesta e satul meu numit din moș-strămoși Baba Ana. Sat de stepă, înțesat cu salcimi, cu ulițe drepte, lungi, cu case vâruite în alb, cu prispă largi în față. Hri-soavele vechi glăsuiesc că vatra satului e așezată pe locul unde cândva a existat Hanul Babei Ana. Intre taratele aceluiași hrisoave noi găsești altă descriere monografică, ci hrtii umplute cu nume de oameni și cifre. Numele olăcșorilor și birurile impuse de boieri. Cifre și lacrimi. Cifre și blesteme. Amprenta acelor vremuri, destul de rar, o mai găsești și astăzi. Ici-colo, o casă ghirbovită de chirpici, acoperită cu coceni. Este știut: înfășărarea unui sat nu se schimbă bătând din palme. Dar cele 90 de case noi ale colectivităților, demonstrează concludent că nu e departe ziua când vom dărma ultimele cocioabe. Vom păstra una singură: piesă de muzeu.

Rîndurile de față nu au menirea unei descrieri picturale, ci își propun să prezinte câteva momente din viața consilierilor mei, momente obișnuite, înfățișate zilnic însă... Nu, mai bine să străbatem împreună ulițele satului. Cititorule, nu te alarma! Știu, ocupația ta îți reclamă prezența cine știe în ce colț al țării. Îți propun un alt mijloc de realizarea vizitei: gîndul. Deci... la drum!

N-are cit scrie la carte

E zi de primăvară. Ploaia s-a oprit de curând. Părșim trotuarul ce duce de la gara Mizil spre centru și cotim la dreapta peste calea ferată. Încă zecet pași și simțim în plin cîmp. Drumul e desfundat. Poteca de pe margine s-a mai zbicit. Sărim peste șanț și ne oprim lângă un grup de oameni care stau pe loc.

— Așteptați! Trebuie să pite mașina colectivă. E dusă cu colectivității la moară la Fulga! — ne spune cineva.

În urma noastră pășete rar, prin clisa drumului, un om mărunț de statură. Pare îngîndurat. Un țărăn cu un bici în mînă îl strigă:

— Mă Crețule, mă, la dă-te încoace! Ai fost la spital? Ce-ți mai face copilul?

— Crește vechi, crește! Dar cum înțec. Nu mi-dă acasă că... nu-i greu cit scrie la carte.

— Nea Crețule, să-l faci cantaragiu, vorba aia, s-a învățat cu cîntarul de cînd a venit pe lume. Sostrea autocamionului cu mîna discută.

De două ori ocolul pămîntului

Realizatorul acestei performanțe e tînr, încă nu a satisfăcut stagiul militar. Profesia lui? Ghiță. Marinar? Geograf? Aviator? Nu. Este... șoferul colectivă care ne face semn să ne suim în cabina autocamionului. Porțim. Șoferul cîntă. Are voce frumoasă. Motorul cîntă și el în limba lui. Nici un ton fals, nici un pocnet de rateu suspect. Și asta undă, pe un drum plin de hirtioape!

La fel ca mulți elevi ai școlii de șoferi, Nicolae Negulici prin anul 1954 a visat o limuzină ultra-modernă, sau un autocamion puternic, de cursă lungă. Cînd i s-a spus clar: „vei lua în primire mașina colectivă din Baba Ana” parcă i-a înțocat să-i mai bătă inima.

Noaptea, care au urmat a dormit ca pe ace. Făcea ce făcea și iarăși reauza vocea prietenoasă a lui Ion Stanciu, președintele colectivă: „Noi te așteptăm cu dragă inimă, ca pe feciorul nostru. Vei fi primul șofer în sat!”

„Ce-ar fi... amă sacrificiu”, lună-două, apoi găsesc un motiv serios și-mi dau demisia. N-am ce pierde! hotărî el în cele din urmă. A doua zi s-a prezentat la Ploesti și a luat în primire mașina

nouă a colectivă. Deabia cînd a oprit în curtea gospodăriei colective din Baba Ana a înțeles Nicolae Negulici ce înseamnă să fii „primul șofer în sat”. Toți oamenii, chiar și bătrînii îl priveau cu respect. Care mai de care se ofereau să-l găzduiască. Așa a fost o săptămîna—două, pînă s-a terminat rodajul. Apoi, pormind să lucreze din plin cu mașina, s-au ivit și neînțelegeri.

— Ce pleci cu mașina jumătate goală, încarc-o cu lumea!

Șoferul nu se lăsa mai prejos. Pormind motorul striga înfierbîntat:

— Atita duce mașina, atita încarc.

— E colțos puștlu, brava lui! E pe drept. Dacă se strică mașina pierde numai el? Mai bine atî vedea ce face băiatul ăsta în fiecare duminică. Spală, unge, ciocănește, îngrîște mașina — îi luau apărarea șefii de brigadă și oamenii tăceau încurcați.

Lunile treceau. Nicolae Negulici nu se mai gîndea la demisie. Odată, de două ori pe lună, sîmbăta seara, închidea mașina în garaj și pleca la oraș. La bal, la prieteni, unde se ducea numai el și... Duminică dimineața era în sat, lîngă „măreasa mea”, cum își botezase în glumă mașina. Pe urmă plecările sale nocturne s-au rărit. Pricina nu a aflat-o nimeni pînă într-o seară cînd a apărut la balul din sat. Fetele le fugeau ochii după „primul șofer”. El rămînea nepăsător. Numai de se afla în preajma Mariei, fata președintelui de colectivă, în ochii băiatului (dar și ai fetii) se a-

meie tînră cu un copil în brațe. Îl face semn șoferului și ride. Buna lor dispoziție ni se transmite și nouă. Oprim la sediul gospodăriei. Înainte de a cobori cercetăm cadranelor kilometrajului: „95.000 kilometri”. Nicolae Negulici ne surprinde gestul și înroșindu-se ca o codană spune:

— Cam de două ori ocolul pămîntului. Nu-i mult. Sînt șoferi care l-au ocolit și de patru ori fără reparații generale. Așa zic și eu meseriași.

— Atit, nici un cuvînt de laudă, nici o aluzie, cum a reușit la etatea lui să fie sutamist.

Ca la conac

E ora cînd coșurile bucătăriilor pufăie grăbite. Ici, colo, înțlimm homuri care se odihnesc. Nu-să acasă gospodine? Nu au lemne de foc?

— Alta e cauza — ne răspunde colectivistul Ion Niță, pofîndu-ne în bucătărie.

Gospodina e acasă. Gătește. Dar la... o mașină de aragaz cu trei ochiuri.

— Ca la conacul boierescul ride gazda.

— Păi, nu sîntem noi stăpînii moșiei? Îl completează femeia.

Și aceasta nu-i o scenă izolată. Flacăra albăstrie a aragazului arde în multe din casele satului Baba Ana.

Un amănunt

Sute de actori, sute de balerini, orchestre dirijate de maeștri emeriti vor prezenta săptămînal la Baba Ana piese și opere din dramaturgia clasică sau modernă. Priviți neîncredători scena casei de cultură a C.A. C-ului? E drept, nu-i prea în-căpătoare. De data aceasta scena rămîne un element neclăbibil, fiindcă am uitat să relatăm un amănunt semnificativ: aici se va instala televizorul cumnărat de colectivă.

Necazurile unui milionar

S-a întunecat. Plouă cu găleata. Pe uliți nici tipenie de om. Parcă și cîinii au intrat în pămînt. Oamenii se pregătesc de culcare. Tînrul cioban Ștefan O. Sora dimpotrivă, se îmbracă cu ce are mai gros.

— Iarășii pleci? Întreabă nevastă-sa.

— Iarășii, răspunde bărbatul trăgîndu-și cîmele.

— Crezi că-ți ridică colectivă statuie?

— Statuie nu, casă nouă mi-a ridicat.

— Zic eu altfel? Și la chiaburi muncam și n-aveam cojoc în spate

— E musai să te duci?

— Musai.

— Of, parcă ai fi turc așa ne înțelegem.

— Nu, sint milionar.

— Milionar, milionar, te lauzi de parcă toată colectivă ar fi în ta. Mai stai și pe acasă.

— Nu pot. E timpul cînd fată oile. Trebuie să fim cu ochii în patru. De ce nu înțelegi. Nu trebuie să moară nici un miel.

— Și dacă moare ce mare nenorocire?

— Mare. Azi miezul are două kilograme. În 20 de zile îl fac de 7 kilograme. Colectiva la bani buni pe el. Care va să zică... crește milionul.

— Uf, m-ai ameuț cu milionul ăsta. Toată ziua îl pomenești.

— Îl pomenești, fiindcă, cu cît va fi colectivă mai bogată, cu atîta va fi și casa noastră mai îmbelșugată. Și acum gata. Sară bună!

ȘTEFAN GAVRILA
secretar al organizației de bază U.T.M.
G.A.C.-Baba Ana

O lecție practică

În fine, am reușit cu chiu cu vai să lămuresc pe nea Cantalup — colectivă din raionul Gălățeni să crească între gălățele sale mari, roșii, trei săptămîni — să iașă 16 pușori zgolbiți și plini de viață. Din 17 ouă puse la cloclit, 16 ouă au ecluzat. Vreau să vă spun că toate ouăle au fost special oprite de la gălățele roșii imperchiate cu coșoșul pîntecului porumbac. După două luni am observat, nu fără bucurie, că pușorii care au crescut și au semănat de loc cu pămîntul din care proveneau — toate fiind de pulci negre — au între-

Agronomul utemist — un luptător înflăcărat pentru consolidarea colectivă

Pe la începutul lunii martie 1955, în sediul gospodăriei agricole colective din Bălăgești, raionul Hîrșova, a intrat un tînr înalt, brunet, cu o față zimboțoasă.

— Sint noul agronom — se prezintă el președintelui gospodăriei.

— Bine, bine, îi răspunde acesta în grabă. Oamenii care se mai găseau în birou l-au privit, de asemenea, nepăsători, vîzîndu-și mai departe de treburile. Primirea n-a fost de loc călduroasă. La Bălăgești a mai fost un agronom pe care colectivă însă l-au pofîlit fără poliție să plece din gospodăria colectivă. Acestuia îl plăcea să se ocupe de „cultivarea” porumbului și a grîului în oraș, majoritatea timpului lipsind din sat.

Nu este deci de mirare de ce pămîntul a rodit în acea vreme doar 200 kilograme grâu la hectar și citeva sute de kilograme porumb.

Un proverb spune însă că „ziua bună se cunoaște de dimineață”. Inginerul utemist Dumitru Năstăsou și-a început munca fără întîrzieri. A plecat pe cîmp, s-a uitat peste tot, a cercetat, a pătuns prin cele mai tainice locuri și a pormit să-și facă planuri. În mîntele se contura cum puteau să a-rate deagurile acelea molalice, cu pămînt sărac, brazdate de apele primăverii care se scurgeau la vale. Aici o perdea de pomi, dincolo arături pe curba de nivel, în vale rînduri de viță de vie, iar lîngă „derea” pomi fructiferi. Tranșeele astea vechi, rămase din vreme războiului, trebuie să fie astupate. Vor putea astfel recupera zeci de hectare, vor stîrpi adăpostul a mii de șoareci.

În zilele următoare, noul inginer s-a interesat de utemiștii și tînrerii din colectivă. Cîți sint, dacă vin să facă zile-muncă, cum contribuie ei la întărirea economică-organizatorică a gospodăriei.

Încetul cu încetul în gospodăria agricolă colectivă din Bălăgești a început să se simtă prezența inginerului agronom. Toamnele s-au văzut primele rezultate. Grîul a dat o recoltă de 1026 kilograme la hectar iar porumbul a trecut de 2.000 kg. Și organizația U.T.M. a început să aibă acțiuni interesante. Tînrul agronom s-a dovedit mai tîrziu a fi un destoinic secretar al organizației U.T.M. A mobilizat utemiștii la muncă și după ce au însămînat și au făcut toate lucrările, au plecat împreună într-o excursie la Dolina. Se putea spune că mănunchiul de utemiști din gospodă-

rie formau o echipă de tînrerți bine încheată care puneau umărul la muncă grea și dificilă. După un timp, colectivă și-a aflat și povestea tînrului agronom. El cunoștea de acum că, inginerul agronom Năstăsou Dumitru a lucrat într-o direcție importantă a Ministerului Agriculturii și că a cerut să plece din București pentru a lucra într-o gospodărie a-

gricolă colectivă din regiunea Constanța.

Rezultatele muncii sale din primul an de activitate au făcut pe colectivă să-l îndrăgească, să aibă încredere în el, să-l urmeze sfatul și l-au ales ca președinte al gospodăriei agricole colective. De la venirea lui în gospodărie și pînă în prezent, multe lucruri s-au schimbat. Zeci de hectare au fost plantate cu puieți de diferite specii, formînd perdele de protecție pe tarlațele colectivă. Sarcina utemiștilor a fost aceea de a planta pomi fructiferi. Ștefan Ion, Vasile Popa, Ion Niță și alții au săpat gropile și au sădit peri, meri, cași...

La propunerea președintelui gospodăriei colective și împreună cu el, utemiștii într-o zi de duminică, toamna, au plecat înarmati, cu sape, hîrlețe să astupe tranșeele rămase încă din timpul primului război mondial. Pe o întindere de 6 hectare de pămînt șanțurile au dispărut. Munca continuă mai departe pentru ca să redea tot terenul în folosință.

— Poate ar trebui să spunem câteva cuvinte despre proiectele de viitor ale gospodăriei care reflectă tot atit de bine însușirea cu care munceteșii tînrerți președinte. În curînd statul va fi electrificat. În plan s-a prevăzut construirea căminului cultural și a unei băi. Utemiștii vor aranja terenul de sport. În același timp, colectivă luptă să obțină o recoltă bogată ca să predea statului cantitatea de porumb și grâu contracatată.

Astfel, în dezvoltarea gospodăriei se ogîndește profilul utemiștilor Dumitru Năstăsou, un tînr bun gospodăru, care a dovedit cu prisosință că-și înțelege mișciunea nobilă a inginerului agronom.

TAULEA ALEXANDRU
colectivist

taia — reluă secretarul de partid — a făcut un schimb de teren cu tînrerșii din Săftoaia. Pămîntul lor e aral, dar cel pe care l-au primit, nu este. Le-am promis oamenilor că pînă mîine îl vor avea aral. Sint 100 de hectare. E vorba de președintele nostru, al statului.

— Sint, îl tău vorba din gură. Pîrvu. Să lucrăm în noaptea asta.

— Da, întocmai.

Pîrvu îl privi pe cel cîntă flăcăi al săi din brigadă, care se pregăteau să intre în asternut și-l întrebă cu glas tare:

— Ce ziceți băieți? Ne suim din nou pe hidivii noștri? Iați cu mîi și înțerați. Tînrul comunist Ilie Gheorghel sări primul, apoi, ca la o comandă, i se alătură șeful de brigadă și ceilalți tractoriști: candidații de partid Petre Alexandru și Dumitru Panait, utemistul Victor Iosif și tînrerșii Zidar, Lor îl s-au mai alăturat și alții cîntă tractoriști din brigada a II-a și peste câteva minute șulerul vîntului se amesteca cu dudutul puternic al tractoroanelor.

Cînd, a doua zi pe la ora 9 dimineața tînrerți se întorceau din for, dar mîndri de împlinirea datoriei, întovărășii au rămas utemiști.

— Măi, măi, harnic flăcăi, tractoriști! ăstia! — ziceau el, nevedîndu-le să creadă că cele o sută de hectare au fost răsturnate într-o singură noapte. Și încă pe ce vreme!

...Au trecut multe zile de atunci. Harnicii tractoriști ai brigăzilor complexe au întreprins și alte acțiuni de felul celei amintite. În fiecare lună, planul de muncă al brigăzilor e depășit cu 20-30 la sută, iar numele tractoriștilor stau totdeauna cu cinste la loc de frunte în gazeta de perete. Datorită în bună măsură și muncii acestor destoinici tractoriști, stațiunea experimentală de cercetări pentru cultura porumbului de la Săftoaia, regiunea București e fruntaș pe țară.

EUGEN SOLOGIUC
mecanic

Toată ziua a bătu un vînt rece, răios. Cînd s-au întors seara de pe cîmp, tractoriștii brigăzilor complexe aveau obraji roșii, mîini aspre, buzele crăpate. S-au spălat repede, au mîncat și se pregăteau să se culbărească în asternutul cald al paturilor. Pe neașteptate însă, intră în dormitor tovarășul Ion Tomescu, secretarul organizației de partid însoțit de directorul stațiunii noastre. Dădura bună seara și tractoriștii le răspuseră în cor. Secretarul de partid privi pe rînd fețele aspre de vînt ale tînrerților tractoriști, apoi întrebă:

— Ei, cum e mersul tău? Treaba? Bine, tovarășe secretar, zise Nicolae Pîrvu, șeful brigăzilor. Apoi adăugă: Am depășit și astăzi planul brigăzilor cu două hectare. Vîntul ăsta însă ne-a uscat. Le ascultăți ce îndrăcit vulește!

Secretarul ascultă o clipă șulerul vîntului de afară. Zimbi și apropunduse de Pîrvu, îl bătu pe umăr:

— Da, într-adevăr suflă stranic!

Își roti privirile încă odată asupra tuturor și glăsuî blînd:

— Uite ce e, dragii mei. Organizația de partid și conducerea stațiunii au o rugămîntă la voi. Tînrerii devinți mai atenți.

— Să auzim despre ce-i vorba, ziseră vreo cîțiva.

— Stațiunea noastră experimen-

tală — reluă secretarul de partid — a făcut un schimb de teren cu tînrerșii din Săftoaia. Pămîntul lor e aral, dar cel pe care l-au primit, nu este. Le-am promis oamenilor că pînă mîine îl vor avea aral. Sint 100 de hectare. E vorba de președintele nostru, al statului.

— Sint, îl tău vorba din gură. Pîrvu. Să lucrăm în noaptea asta.

— Da, întocmai.

Pîrvu îl privi pe cel cîntă flăcăi al săi din brigadă, care se pregăteau să intre în asternut și-l întrebă cu glas tare:

— Ce ziceți băieți? Ne suim din nou pe hidivii noștri? Iați cu mîi și înțerați. Tînrul comunist Ilie Gheorghel sări primul, apoi, ca la o comandă, i se alătură șeful de brigadă și ceilalți tractoriști: candidații de partid Petre Alexandru și Dumitru Panait, utemistul Victor Iosif și tînrerșii Zidar, Lor îl s-au mai alăturat și alții cîntă tractoriști din brigada a II-a și peste câteva minute șulerul vîntului se amesteca cu dudutul puternic al tractoroanelor.

Cînd, a doua zi pe la ora 9 dimineața tînrerți se întorceau din for, dar mîndri de împlinirea datoriei, întovărășii au rămas utemiști.

— Măi, măi, harnic flăcăi, tractoriști! ăstia! — ziceau el, nevedîndu-le să creadă că cele o sută de hectare au fost răsturnate într-o singură noapte. Și încă pe ce vreme!

...Au trecut multe zile de atunci. Harnicii tractoriști ai brigăzilor complexe au întreprins și alte acțiuni de felul celei amintite. În fiecare lună, planul de muncă al brigăzilor e depășit cu 20-30 la sută, iar numele tractoriștilor stau totdeauna cu cinste la loc de frunte în gazeta de perete. Datorită în bună măsură și muncii acestor destoinici tractoriști, stațiunea experimentală de cercetări pentru cultura porumbului de la Săftoaia, regiunea București e fruntaș pe țară.

Pasiune în munca de educare a copiilor

Lanuri nesfârșite de grîu, înecodite de greutatea spicului. De cu seara oamenii au fost anunțați să iașă la seceriș.

A doua zi, clăcașii de pe moșiștile lui Herescu și Radian erau la locul unde le porunciseră boierii. Petre și Maria Trancă au ieșit ei cu conșoșul pe cîmp la muncă. Mîi la o parte, din citeva crengi de copaci aduse de acasă, au făcut un umbră.

Acți adăpostul crengilor vestite de căldură, a supt fîclă lor Ecaterina Trancă odată cu laptele și lacrimile mamei. Cînd a crescut mai mare pămîntul ei trimis-o pe cîmp cu otele.

Ati tracas unii. Intr-o zi de toamnă n-am omentat cu Petre Trancă în curtea școlii.

— Dornim să învățăm, a început școala, primii-o și pe Ecaterina să înțoe. N-are decit șase ani, dar nu mai avem trai cu ea în casă. A doua zi fetița aceasta puștînică la trup, cu ochii scilpitori și inteligenți a venit la școala și s-a așezat în banca întâia. Era unul dintre elevii cei mai silitori și a terminat printre primii cursul elementar. A plecat apoi mai departe la școala medie, bucurîndu-se de minunatele condiții create fililor oamenilor muncii de regimul nostru democratic-popular.

...În toamna anului 1955 pe aceeași poartă a școlii cu tei îngălbeniți, a intrat din nou Ecaterina Trancă. De data aceasta, era numită învățătoare în satul natal.

Copiii au înconjurat-o cu dragoste. Eray însă puștin la număr. Mulți absentau. Pămîntul în loc să-l îndrume la școala îi trimeteau cu otele.

În prima zi, tîndna învățătoare a cîntat cu copiii un cîntec: „Cîmbrișor, cîmbrișor Floare dragă tuturor Adu-mi de la mîndra dor”. Prin ferestrele largi deschise glăsuire lor au răsunat pînă departe pe uliță. Pe la gardul școlii s-au strîns mulți copii. A doua zi lectia a început tot cu un cîntec. Elevii au văzut și citeva dișimă cu diferite vederi din patrie. Din zi în zi numărul absențelor a scăzut. Sala de clasă a devenit aproape neîncălzitoare.

Tînrul mare a fost însă cu pămîntul. Mulți au venit la școala și i-au zis:

— Ce faci tovarășe învățătoare? Ne-ai ademenit copiii, tar noi nu mai avem cu cine trimite la pădcut otele. Îi do ureun folos învățătura asta?

— De bună seamă; o să facem din ei doctori, ingineri.

— Ha, ha, ha! Auzi din o-pîncă doctor!

Greu a fost să-l lămurăsc pe oamenii. De cite ori n-a mers la Vîduoa Eugenia tocmai în dealul Beldeților să-i spună să o lase pe Maria să vină la școala, că-l elevă silitoare. Tot așa s-a mai dus și la tatăl lui Ionescu Constantin, Stan Marin și alții. Apoi venea acasă și se așeza obosită pe pat căzînd pe gînduri.

„Greu te mai înțeleg oamenii! Dar pînă la urmă trebuie să înțeleg”. Copiii au început să vină la școala, cu lecțiile frumos pregătite și parcă mai ordonați ca la început.

Tînră învățătoare n-a strîns în jurul său numai pe copiii de școala, ci și pe tînrerii și tînrucii din sat. Pe unii care mai rămăseseră neștiutori i-a îndrumat să vină la cursul de alfabetizare. Astăzi în satul Radomir din cel 180 de analfabeți n-a mai rămas nici un neștiutor de carte. Ei îi place însă să se ocupe mult și de echipa artistică în calitate de directoare a căminului cultural. Nu rare ori am văzut-o, ca regizor, pregătind piesa „O logodnică pe cinste” cu care echipa de teatru din satul nostru

a luat premiul I. pe regiunea, la concursul echipelor de teatru din cadrul culturilor roșii din G.A.C.-uri.

Așa este Ecaterina Trancă: pretutindeni în satul în care a crescut. Dimineața la școala în mijlocul copiilor, după amiază la căminul cultural în mijlocul tînrerților săteni, iar seara, pe rînd, la cite unul din cele 6 corcui de citit. Ea discută și crează copiii, cum să gătească dar și despre avantajele muncii în comun, despre folosirea semințelor de bună calitate, extinderea producției de porumb hibrid și altele.

Intr-una din zile a rugat-o pe colectivă Ioana D. Ion, oredătoare de păduri în G.A.C., să le vorbească femeilor despre importanța creșterii pămîntului de rasă. Și ce credeți, acum toate femeile nu mai vor să crească decit rasa de păduri Rhode-Island și Leghorn...

...Ecaterina Trancă este și mai ovelă, mai încrezătoare ca oricînd în forțele sale. Lumina pămîntului din zi în zi tot mai mult și pe ulițele satului său.

MARIN BARBU
învățător

„Comoara” de la Mizil

Descoperitorii comorii nu au folosit aparate de carotaj radioactiv și nici măcar simple instrumente de șfredelit și cercetat pămîntul. Asta nu înseamnă că valoarea ei e mică. Dimpotrivă. După calculele făcute, prin valorificarea acestei comori se va amenași și data casa de cultură raională a tînrerșilor.

Și, fiindcă orice comoră are o poveste, se curvise să relateze istoria celei în cauză, care a fost găsită fără peripeții, într-un mod mai simplu, intr-o seară, la Comitetul raional U.T.M. din Mizil. Suridei neîncredători? Pentru a vă convinge calculați cit valorează cele 2.000 de păduri pe care utemiștii din

raionul Mizil s-au angajat să le crească și să valorifice prin cooperare urmînd ca sumele rezultate să fie folosite pentru înzestrarea casei raionale de cultură a tînrerșilor.

STELIAN PETRESCU
activist

Lotul utemiștilor

— De muncit, în campania de primăvară om muncii noi dar ce că trebuie să organizăm ceva... o acțiune a noastră a utemiștilor.

Negăsînd însă o propunere este să entuziasmeze pe ceilalți, tînrul care luase cuvîntul se a-

geza înclaudat pe bancă, frămîntînd șapca în mîini.

Propunerea însă a făcut-o secretarul organizației de bază U.T.M. din G.A.C., Ștefan cel Mare” din raionul Fetești.

— Să cultivăm în mod voluntar un lot de două hectare de porumb hibrid.

Nu a fost nevoie să documenteze propunerea căci zeci de braje se ridicară în sus. Unii, printre care Ion Coman și Maria Elena au propus să muncescă în așa fel terenul ca a recoltare să obțină 4.000 kg. boabe.

De la adunarea generală unde s-a luat această hotărîre nu a trecut decit vreo 10 ore. Chiar

cut repede în creștere puii vecinilor, de aceeași vîrstă.

Nea Cantalup s-a bucurat și ne-a cerut explicații. Intr-o dumitru mîi l-am pus să mine încetîrșii cloșca cu pui în curtea gospodăriei agricole colective unde erau adunați la tafas după o săptămîna de muncă, mai mult colectivă.

I-am arătat atit lui cit și celorlalți colectivă și că cele discutate în cercul agrozootehnic cu privire la rasă, înmulțire, producția și selecție se pot vedea practic prin experiența făcută — cu gălățele lui

nea Cantalup, care a obținut prin încrucișarea rasei Plaimuth cu Rhode-Island, pui bine dezvoltați care au intrat în creștere și greutate pe ceilalți pui nașuți odată cu el. În același timp le-am arătat că după dezvoltarea lor, puiele vor oua ouă cu greutate mai mare decit cele ale gălățelor roșii cu circa 10-15 grame.

Așa am fînut cu el o lecție practică

Vizita parlamentarilor cehoslovaci

ARAD (de la trimiterea Agerpres). — Delegația Adunării Naționale a Republicii Cehoslovace, în frunte cu Iosif Valo, vicepreședinte al Adunării Naționale a Republicii Cehoslovace, care ne vizitează în țara noastră, a venit în vizită la invitația Marii Adunări Naționale a R. P. Române, a plecat sâmbătă dimineața într-o călătorie prin țară. Delegația parlamentarilor cehoslovaci a făcut sîmbătă o vizită în regiunea Timișoara. Dimineața, membrii delegației au sosit la Arad. După o vizită la statul popular al orașului, membrii delegației

au vizitat uzinele „Iosif Ranghet”. Parlamentarii din R. Cehoslovacă au plecat apoi spre Nădlac, o comună apropiată, unde o bună parte din populație e de origine slovacă.

Colectivității le-au vorbit oaspeții despre roadele muncii lor înfrățite, care au făcut ca gospodăria colectivă „Victoria” să fie o gospodărie milionară. După exemplul lor, azi întreaga comună e cooperativizată.

Seata, membrii delegației Adunării Naționale a R. Cehoslovace au făcut o vizită la școala vîtcă din Mișiș.

Presă comunistă — slujitoare devotată a poporului muncitor

(Urmare din pag. 1-a)

țării, pentru a se adresa tineretului într-un chip cât mai viu și mai atractiv, într-un limbaj cât mai accesibil și în forme publicistice și grafice cât mai tineresti.

Indrumat cu grija de partid, ziarul „Știința tineretului” s-a străduțit și se străduiește să-și îndeplinească sarcinile ce-i revin ca organ central al organizației revoluționare de tineret din țara noastră. U.T.M. Ziarul luptă pentru mobilizarea tinerilor și a tineretului, întru realizarea în deplină măsură a sarcinilor ce revin organizațiilor de U.T.M. în lupta pentru înfrățirea politică a tineretului în toate domeniile. Ziarul militează pentru educarea comunistă prin muncă a tineretului, pentru dezvoltarea atitudinii comuniste față de muncă și în rândurile tinerilor, împotriva oricăror tendințe de parazitism, de chîul, de disprețuitor față de munca fizică.

Ziarul luptă cu consecvență pentru educarea tineretului în spiritul devotamentului pentru cauza socialismului, în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar. Ziarul militează cu tărie pentru dezvoltarea trăsăturilor moralei comuniste în rândurile tinerii generații, pentru cultivarea eroismului, a dîrneității, a voinței de a înfrînge greutățile, a cinstei, a modestității. Ziarul luptă pentru dezvoltarea combativității și a vîgîlenței revoluționare în rândurile tineretului.

Lubit și apreciat de masele largi ale tinerii noastre generații, „Știința tineretului” este un ziar strîns legat de masele de tineri. El trebuie și pe mai departe să se perpetueze în direcția dezvoltării necontenite a legăturilor sale cu masele tineretului, — să dezbătă și să discute problemele tinerilor constructori ai socialismului, educîndu-i în spiritul morali comuniste și mobilizîndu-i la îndeplinirea sarcinilor trasate de partid organizației noastre — Uniunea Tineretului Muncitor. A crescut an de an numărul corespondenților voluntari ai ziarului. Rețeaua acestora a tinerilor corespondenți poate și trebuie să crească și mai mult. În această privință organizațiile U. T. M. din întreaga țară pot și trebuie să dea ziarului un ajutor important. Ele trebuie

să-l sprijine pe corespondenții voluntari existenți, să-l aprobe din orice manifestări de persecuție din partea elementelor înopinate care încearcă să gîtice critica. Organizațiile de U.T.M. pot și trebuie să recreeze noi și noi corespondenți tineri, muncitori și țărani, de asemenea activiști, cu toții, pot și trebuie să devină corespondenți activi ai ziarului. Trebuie combătute și dezbrăcate formele formalismului, munca de mîntulă care caracterizează activitatea unor organizații U.T.M. în domeniul recrutării și creșterii tinerilor corespondenți de presă. Nu „întreceri” pentru trimiterea a cit mai multe corespondențe de orice calitate, nu goană doar după cifre mari, ci muncă perseverentă pentru mobilizarea tinerilor corespondenți, pentru trezirea interesului tinerilor de a scrie ziarului, pentru îndrumarea și ajutorarea lor astfel ca înainte pe calea ceea ce este important și ceea ce trebuie semnalat.

Sprijinită de utemșii, de masele largi ale tineretului nostru, „Știința tineretului” a putea fi un ziar mereu mai bun în care tinerii vor găsi un ajutor mereu mai prețios pe drumul muncii entuziaste pentru înfrățirea politică a tineretului, pentru făurirea unui viitor minunat.

Bucurîndu-se de îndrumarea și conducerea partidului, în suflății în permanență de a tobiruitoarele idei ale marxism-leninismului, „Știința tineretului” — organ central al U.T.M. — pășește cu forțe rarea lor astfel ca înainte pe calea sarcinilor ce-i revin în lupta pentru educarea unui tineret sănătos, plin de elan, constructor activ al vielui noi ce înflorește pe meleagurile patriei iubite.

Dezvoltîndu-și legăturile cu masele de tineri, îmbogățîndu-și necontenit tematica, glăvind mai din plin problemele muncii și vieții tinerii noastre generații, publicînd mai multe materiale în care justetea politică a partidului, justetea și forța teoriei marxist-leniniste — și așa expresia — cea mai apropiată de mintea și inima tinerilor cititori, „Știința tineretului” va contribui mereu mai temeinic la mobilizarea tineretului, sub steagul partidului în lupta pentru făurirea socialismului în scumpa noastră patrie.

Împreună cu marea său prieten, Friedrich Engels, Marx a fost primul care în lucrările sale științifice a lămurit că socialismul nu este născocirea unor visători ci consecința finală și necesară, inevitabilă, a dezvoltării forțelor de producție în societatea burgheză, a acțiunilor legilor economice obiective proprii capitalismului, a ascuțirii contradicțiilor de neîmpoart specifice modului de producție capitalistă și în înălțarea și activitatea sa K. Marx a fost acela care a dat cel dintîi o bază științifică socialismului și prin aceasta întregii mișcări muncitorești.

Dezvăluind legile dezvoltării istorice omenirii, Marx a arătat că factorul principal care determină fisionomia societății, caracterul orînduirii sociale, dezvoltarea ori înlăturarea ei, este dezvoltarea și activitatea sa K. Marx a fost acela care a dat cel dintîi o bază științifică socialismului și prin aceasta întregii mișcări muncitorești.

Dezvăluind legile dezvoltării istorice omenirii, Marx a arătat că factorul principal care determină fisionomia societății, caracterul orînduirii sociale, dezvoltarea ori înlăturarea ei, este dezvoltarea și activitatea sa K. Marx a fost acela care a dat cel dintîi o bază științifică socialismului și prin aceasta întregii mișcări muncitorești.

Dezvăluind legile dezvoltării istorice omenirii, Marx a arătat că factorul principal care determină fisionomia societății, caracterul orînduirii sociale, dezvoltarea ori înlăturarea ei, este dezvoltarea și activitatea sa K. Marx a fost acela care a dat cel dintîi o bază științifică socialismului și prin aceasta întregii mișcări muncitorești.

Marea actualitate a învățaturii economice a lui Marx

dește inevitabilitatea ascuțirii mereu crescînde a acestei contradicții care stă la baza tuturor contradicțiilor modului de producție capitalist.

Marx a dezvoltat nu numai secretul producerii plusvalorii, ci a arătat și cum se maschează și se ascunde exploatarea capitalistă. El a arătat cum prețul forței de muncă apare în forma transformată astfel apărîndu-se înveltoare ca înțelegătoare a muncii și plătită, și nu numai partea din ziua de muncă pe care Marx a denumit-o muncă necesară. El a arătat mai departe că profitul — formă transformată a plusvalorii — creează aparența înșelătoare, că el nu este rezultatul exclusiv al muncii, ci al întregului capital, ocupat în producție. La plusvaloră imbricîndu-se forma de rentă, se creează aparența înșelătoare, că rentă obișnuită are și o înșelătoare natură obișnuită ar fi o înșelătoare natură a capitalului și nu o parte a plusvalorii creată de muncitori în procesul producerii materiale.

Prin urmare Marx a făcut o analiză profundă și cuprinzătoare a formelor concrete pe care le îmbracă plusvaloră, demonstrînd esența exploatarea forței de muncă în toate domeniile de activitate. Dezvăluind esența exploatarea capitalistă, Marx a dezvoltat totodată și legea absolută generală a acumulării capitaliste în virtutea căreia la un pol al societății se acumulează bogăția, iar la celălalt pol al societății mizeria.

Anglîzînd procesul producerii capitalistă Marx a arătat cum din

ce în ce mai mult se agravează contradicția fundamentală a acumulării capitaliste și a dezvoltării istorice a societății omenirii, contradicția dintre caracterul privat al producerii și forma socială a muncii și înșelător rezultatelor ei.

Prin analiza legilor dezvoltării modului de producție capitalistă, în deosebi a tendinței istorice a acumulării capitaliste, Marx a demonstrat în mod științific că modul de producție capitalist nu este de loc veșnic, ci el este tot așa de trecător ca și celelalte formațiuni socio-economice care l-au precedat. De asemenea el a demonstrat inevitabilitatea ascuțirii luptei de clasă dintre proletariat și burghezie, luptă care neapărat trebuie să ducă la doborîrea burgheziei, la exproprierea expropriatorilor, la mimicirea orînduirii capitaliste și la crearea noului orînduirii a socialismului. În operele lui Marx, pe lângă analiza științifică a legilor apariției, dezvoltării și pieirii capitalismului, găsim și indicații de deosebită însemnătate teoretică referitoare la noua orînduire social-economică, menită să ia locul vechii orînduirii capitaliste.

Astfel de teze sînt: necesitatea cuceririi puterii politice de către proletariat pe cale revoluționară; necesitatea dictaturii proletariatului și folosirii ei ca instrument de construire a socialismului; necesitatea obiectivă a unei epoci istorice între capitalism și socialism pentru lichidarea pe cale revoluționară a bazei economice a capitalismului și crearea bazei economice proprii socialismului; necesitatea radicală de acher capitalismului și pentru socialism a tezelor generale marxiste cu privire la reproducerea largită, indicații cu privire la soarta categoriilor economice ale capitalismului după victoria revoluției proletare precum și îndiosții cu privi-

rea principalele trăsături caracteristice ale celor două faze asociative comuniste.

Teoria economică a lui Marx a avut și are și în condițiile actuale o însemnătate de prim ordin pentru știința și practica revoluționară. El a dezvoltat principalele direcții ale dezvoltării societății umane în capitalism și a creat un fundament de granit pentru creșterea solidarității internaționale, pentru unirea clasei muncitoare pe plan internațional pe baza intereselor comune ale muncitorilor de pretutindeni în sfîrșimarea căsuțelor exploatarea burgheziei internaționale.

Marx, în întreaga sa activitate științifică și revoluționară, a dus o luptă intranzigentă împotriva tuturor donaturilor socialismului științific indiferent dacă acestea au apărut sub forma socialismului utopic, socialismului mic burghez, socialismului de „ostedă” sau ale revizionismului și reformismului de toate nuanțele. În întreaga perioadă de după apariția socialismului științific, dărușii socialismului științific și reformismului și reformismului contemporan o constituie pretinsă „desoperire” a pierderii veritabilității tezelor lui Marx cu privire la modul de producție capitalist și la revoluția proletară în noile condiții de existență ale capitalismului contemporan. Revizionismul susține sub diferite forme că capitalismul actual, chipurile, s-ar deosebi radical de acher capitalismului analizat de Marx. De aceea o serie întreagă de teze și concluzii deduse de Marx pe baza analizei concrete a faptelor istorice, ar fi, cică, învechite. De fapt ei nu fac decît să reia într-o formă sau alta „tezele” ve-

chilor oportuniști și revizionisti de teapă lui Bernstein, Bauer, Kautski etc., teze de mult zdrobite de marxism-leninism, ca de exemplu teza după care capitalismul actual s-ar transforma în „capitalism organizat”, teza „capitalismului popular”, teza despre posibilitatea evitării crizei economice, tezele cu privire la învechirea și pierderea actualității învățăturii marxist-leniniste despre pauperizare absolută și relativă, în condițiile capitalismului contemporan.

Să ne oprim, de pildă, la teoriile revizioniste cu privire la posibilitatea evitării crizei economice în condițiile așa-zisului „capitalism dirijat”. Înălțura oare intervenția statului burghez în viața economică, anumite măsuri de reglementare folosite de stat burghez, crizele de supraproducție, șomajul? A aceste măsuri de intervenție a statului degeț reușesc în anumite limite înguste să influențeze economia, ele nu duc la schimbarea modului de producție, nu pot asigura dezvoltarea dirijată a economiei capitalistă. Experiența istorică a dovedit că numai scotul unde mijloacele de producție sînt proprietate comună, socialistă a celor ce muncesc este posibilă planificarea, creșterea neîntreținută într-un ritm rapid a economiei naționale, înlăturarea pentru totdeauna a anarhiei, șomajului de masă, a crizelor de supraproducție.

Capitalismul și crizele sînt de neapărat. Reformiștii susțin de asemenea că în condițiile capitalismului contemporan tendința spre pauperizare ar fi anihilată datorită stergerii deosebirilor dintre exploatarea și exploatarea, datorită intervenției statului burghez și „unirii” muncitorilor în mari sindicate,

Turneul Teatrului Mic Academic de Stat din Moscova

O creație strălucită

Din pleada de străluciți eroi pe care-i creează colectivul Teatrului Mic Academic de Stat din Moscova în teatrul lui Ostrovski, am desprins figura lui Vukol Naumici Ciugunov în interpretarea artistului popularului Vladislavski. Pentru mulți acest Vukol Naumici este o cunoștință veche, din filmul spectacol cu „Lupii și oile” în aceeași interpretare. Într-ati se impuse memoriei încît oricare altă imagine a hulpașului avocătel or fi părut aproape un nonsens, un sacrilegiu, o derogare de la realismul ostrovskian.

Concepția regiei și a autorului asupra acestui rol — absolut fidelă textului — a amplificat în largi ecouri sunarele coordonate fixate de piesă, îngrozînd trăsăturile determinate, fără a elunge totuși la parîs sau grotesc. Există, de exemplu, în text o replică în care Ciugunov este numit „pobolan”. Ei bine, totul la acest om, începînd cu nasul ascuțit, mersul mărunțel, spinarea încovoată, ochii mici privind speriat și totodată lacomi în jur, și dau imaginea oribilului patruped într-o perpetuă agitație, mîșosînd cu înțelegătoare fapțură gînoasă, lăturile din care și înțelegina pesimistă există. Cînd trebuie să acorde din buzunar bani pentru Gerekî, nepotul și totodată cel care-i scrie actele false — îi ascunde parca cu tot trupul, se uită neliniștit pe de-lăsură, ca nu cumva să-l inhaleze oareva.

Pe lângă această deformare simbolică a caracterului, Ciugunov-Vladislavski este un ins perfect conștient de mediul social în care există, de prețul la care a ajuns aici prefăcătoria, minciuna, lîngășeria. El își ascunde însă intențiile vîrșînd lacrimi odevorate pe care le arată mîndru cules pe degete, se orea modest, cit mai neobservat (întodeauna se așază într-un colț, iar în fața Murzavekîi nu îndrăznește să folosească decît jumătate din scaunul care i se oferă) pentru ca astfel să-și înșele victimele. Poartă haine vechi, poroșite, gheto ascultate și pe lângă înfățișarea îngrijită, nobilă, statură monumentală a întendentului Pavel Savelici pare mic, mic de tot. Faptul că prezintă mereu tabacul acestuia orea să îl convingă de veniturile lui modeste.

Jocul cu Vladislavski vine să satisfacă ambele optici din care e

privit personal. Prima privește relația Ciugunov — ceilalți eroi. A doua: Ciugunov — spectatorul. În ce privește cea dintîi relație, actorul are de comens interlocații despre intențiile sale oneste de a „cîștiga o bucată de plîne”, de a sluji planul Murzavekîi privind cîpătura nepotului sau Apollon sau pe Kupacina — a cărei avere o administrează — că nu-i dorește decît fericirea mulțumindu-se pentru serviciile pe care i le face cu sume modeste.

Iar spectatorul reține toate dimensiunile nu doar ale înșelătoriei lui Ciugunov — în fond — trage pe sfoară naivitatea, prostia Kupacinei, sau pe Murzavekîia, și-asa destul de perfidă. Și aici reușita este deplină. Actorul folosește o paletă largă de mijloace stîrnînd un ris nimicitor la apariția unui Ciugunov smecher (oarbește mereu desigur conștienta sa) dar fricos, solicitînd opinia bunului simț al spectatorului în fața minciunilor, lăcomiei nemăsurate a eroului (unde tot timpul se folosea de tabacul întendentului), cînd simte că matrapazeliurile sînt pe cale de a fi descoperite,

devine pe dată generos oferînd lui Berkutoev (în discuția cu acesta) tabachera sa. De alfel întreaga scenă cu Berkutoev este magistral realizată. Cînd acesta îl face aluziv la actele falsificate, la deportarea în Siberia, Ciugunov surdă, de pară nici n-ar fi vorba despre el. Ascunzîndu-și teama (Berkutoev doar nu-l poate cunoaște antecedentele — își închipule) are neobtrăzarea să-l sfătuiască pe acesta să nu... se amestece în asemenea afaceri murdare... sau să-l convingă că are conștiință din moment ce n-a încuscat pe polita semnată în alb de Kupacina decît 3.000 de ruble.

Prin toate acestea Ciugunov-Vladislavski este un tip, depășînd limitele înșelătorului din „Lupii și oile”. Ciugunovici, ciugunoviciul însoțite pretutindeni, în timp, societatea burgheză din care a luat naștere. În înțimii și astăzi. La noi, însă, au o existență vremelnică și sînt cu atît mai ridicoli cu cît depun mai mult țel în a se salva de la moarte, destîn pe celului al clasei lor.

MIRCEA ANDREI

Spectacol de o înaltă ținută artistică

cu izbuzit și scoată la iveală caracteristicile fiecărui personaj, însușirile proprii doar unuia sau altuia. Amiralul Makarov (artisticul popularului din R.S.F.S.R. N. A. Annenkov) are o demnitate și o siguranță a omului cu conștiință curată, care răzbește și din felul în care merge sau vorbește cu oamenii. Cu toată „autoritatea” pe care vrea să se impună, șeful navalului Stessel (interpretat de artistul popularului din R. S. S. Azerbaidjan, V. P. Sarlahov) are ceva respingător, simț sub fevelul frazeologiei caracterului său haș, de trădător și om lipsit de scrupule. Marele cnez (artistul emerit B. V. Telegin) are distincția manierelor aristocratice și disprețul năsei sale pentru cel inferior lui; generalul Fok (G. I. Kulikov) șifrenția și îndemnul revoluționare de mai trziu. Indemne la rău pe alții, ascunzîndu-se însă în spatele lor în momentele grele; iar generalul Kondratenko (artistul emerit D. S. Pavlov) impetuozitatea și energia unui destoinic comandant. Prin jocul său nuanțat și expresiv, V. D. Doronin (locotenentul Boreiko) degaja atîta sinceritate și căldură și atîta de mare dragoste de patrie și de oameni încît chipul lui rămîne adînc întipărit în mintea spectatorilor. E. S. Matveev (inginerul Zvonarev) este plin de entuziasm și avînt, are un farmec al sincerității și înțereții care cucereste chiar dacă aparițiile sale sînt episodice. Artistul emerit V. V. Kenikson a realizat o interesantă compoziție în rolul baronului Tanaka. Trupul său ușor înclinat, vocea sfîrșitoare, accentul străin, privirile iscoditoare, caracterizate admirabil personajul. S. F. Konov a reușit mai ales prin plastica mișcărilor, prin felul de a se face prezent sau de a trece neobservat, să dea cnezului Ganimurov o personalitate complexă. Deosebit de interesant și-a conceput rolul chitezului artistul K. I. Mihharov care culege aplauze într-o apariție de cîteva minute. Artistul popularului N. L. Rîjov a izbuzit să concentreze în chipul soldatului Blohin însușirile caracteristice omului din popor, realizînd ceea ce se numește „bijuterie” de artă actoricească. Aparițiile sale sînt pline de farmec și de umor, rolul său nu devenind unul din cele mai importante din spectacol.

„Port Arthur” ca și celelalte spectacole ale Teatrului Mic impresionează prin înalta sa ținută artistică, prin netrecută măiestrie a actorilor, rămînd în mintea iubitorilor de teatru ca o amintire de neuitat.

LUCIA BOGDAN

Ultimul spectacol al artiștilor sovietici

În cadrul turneului pe care îl întreprinde în țara noastră, colectivul artistic al Teatrului Mic Academic de Stat din Moscova a prezentat sîmbătă seara pe scena Teatrului de Operă și Balet ultimul său spectacol cu un recital alcătuit din fragmente din cele mai bune piese din repertoriul teatrului. Au fost prezentate scene din piesele „Machbet” de W. Shakespeare, „Imna nu-i de piatră” și „Vinovali fără vin” de N. A. Ostrovski, scene din drama „Cadavrul viu” de L. Tolstoi și în drama populară „Izvorul necescat” de dramaturg sovietic Dimitrie Zorin, închinată vieții și activității lui V. I. Lenin. Artiș-

tul popularului din U.R.S.S. Igor Hînski a citit o povestire de A. Cehov și a recitat o fabulă de Krilov și o poezie de Marșak.

George Vraça, artist al poporului, a multumit solilor artei teatrale sovietice, pentru reușitele spectacole oferite publicului bucureștean. A răspuns M. I. Tarșev, artist al poporului din U.R.S.S., directorul Teatrului Mic Academic de Stat.

În aceeași seară, Ministerul Învățămîntului și Culturii a oferit, în salele restaurantului Athenae Palace, o masă în cinstea colectivului Teatrului Mic Academic de Stat.

Un nou produs al Întreprinderii „Măntăsea populară” din București.

De data aceasta este vorba de un material necesar pentru plapume, denumit „Ștefania”. Șeful controlului tehnic, tov. F. Samolî, împreună cu tineretele controlatoare de calitate Elena Cosma și Ioana Crecușanu recepționează noul material.

Foto: AGERPRES

De la Ministerul Învățămîntului și Culturii

Ministerul Învățămîntului și Culturii anunță că sesiunea examenului de stat la școlile pedagogice de învățători și educatoare se va desfășura de două ori pe an: între 10-25 iunie și 1-14 septembrie, iar la institutele pedagogice de învățători între 16-30 iunie și 18-30 septembrie. Examenul de stat se dă din ma-

teria prevăzută în programele întregului curs de învățămînt pedagogic, la următoarele obiecte: — La școlile pedagogice de învățători: limba romină, scris și oral; metoda de predare a limbii romine, oral; limba rusă, oral; matematica (aritmetica și geometria) scris și oral; metoda de predare a aritmeticii, oral; pedagogia, oral; istoria Romîniei, oral; limba maternă, scris și oral; metoda de predare a limbii materne, scris și oral (la școlile cu limbi de predare ale naționalităților conlocuitoare); — La școlile pedagogice de educatoare: limba romină, scris și oral; limba rusă, oral; pedagogia prescolară, scris și oral; istoria Romîniei, oral; limba maternă, scris și oral (la școlile cu limbi de predare ale naționalităților conlocuitoare); — La institutele pedagogice de învățători: marxism-leninismul, oral; pedagogia, scris și oral; metoda limbii romine, oral; literatura pentru copii, scris; metoda aritmeticii, oral; metoda limbii materne, oral (la institutele pedagogice de învățători cu limbi de predare ale naționalităților conlocuitoare).

— La institutele pedagogice de învățători: marxism-leninismul, oral; pedagogia, scris și oral; metoda limbii romine, oral; literatura pentru copii, scris; metoda aritmeticii, oral; metoda limbii materne, oral (la institutele pedagogice de învățători cu limbi de predare ale naționalităților conlocuitoare).

(Agerpres)

MARX — geniu nemuritor al proletariatului internațional

(Urmare din pag. 1-a)

foind celebrul „Manifest Comunist” al lui Marx și Engels găsim în paginile lui cuvinte bi-culoare la adresa regimului capitalist care exploatează fără măsură munca tinerilor și a copilor. Cele mai viguroase din paginile „Capitalului” sînt acelea în care Marx descrie, cu minie și revoltă, exploatarea monstruoasă a copilor sub regimul capitalist. Iar unul din cele mai avîntate și mai luminoase paragrafe e acela în care el prevede vremurile cînd munca productivă a tineretului va putea fi imbinată în mod armonios cu învățătura și cultura fizică... „nu numai ca metodă pentru mărirea producției sociale ci ca singură metodă pentru formarea unor oameni dezvoltăți în toate direcțiile”. Împreună cu Engels, Marx a chemat clasa muncitoare și partidul ei să se ocupe îndeaproape de educația tineretului în spiritul luptei de clasă, să atragă a tineretului în lupta generală, a proletariatului El n-au avut însă posibilitatea în acel timp, să dezvolte în toată amploarea problemele concrete ale educației comuniste a tineretului. De acest lucru s-a ocupat mai trziu Lenin.

Înarmați de partidele comuniste și muncitorilor cu comara invincibile învățaturii marxist-leniniste, tineretului înaintat, revoluționar al lumii pășeste, alături de mișcarea muncitorească internațională, alături de întreaga omenire muncitoare pe drumul

SPORT

Cicliștii sovietici au dominat etapa a doua a „Cursei Păcii”

LODZ 3 (Agerpres). Prin telefon. Etapa a doua a „Cursei Păcii”, desfășurată sîmbătă pe ruta Varșovia-Lodz a fost dominată de cicliștii sovietici care au izbuzit să-l lase cu multe minute în urmă pe alergătorii italieni, francezi și germani, mari favorii ai întrecerii. Deși relativ scurtă (140 km), etapa a fost deosebit de dificilă din cauza unui vînt puternic care a bătut tot timpul din față. La km. 20 plutonul era înșirat pe o distanță de cîteva kilometri. Ritmul impus de rutierii sovietici Kapitonov, Kolumbet și Bebenin n-au putut să-l reziste decât puțini cicliști din echipele Belgiei, Olandei și Poloniei, Chiar și alergătorii experimentați ca Gustav Schur, Zucconelli și Brittain au cedat pasul în

fața acestui atac vijelios. Cicliștii sovietici au avut prima etapă cu mers destul de slab și au sosit cu ultimele plutone. La Lodz, pe stadionul orașului, în fața a 50.000 de spectatori, reprezentantul Uniunii Sovietice, Viktor Kapitonov, a reușit să-și însușească victoria la sprintul final. Clasamentul etapelor: 1. Kapitonov (U.R.S.S.) a parcurs 140 km. în 3h57'44"; 2. Hermans (Belgia) 3h58'25"; 3. Kolumbet (U.R.S.S.) 3h58'30"; 4. Fornalczik (Polonia) 3h58'35"; 5. Damen (Olanda) 3h58'35"; 6. Joosse (Belgia) 3h59'30". Din echipa R.P.R., primul a sosit Nicolae Vasilescu, la aproximativ 8 minute după cicliștii gîtor. Dumitrescu și Zanoni au pierdut aproape 10 minute la fel ca Șelaru și Molceanu.

PESCURT

În cadrul celei de-a 17-a etape a campionatului categoriei A la fotbal, pe stadionul „23 August” se dispută astăzi 4 mai în program cuplat, meciurile Dinamo București-Progresul București (14,45) și Rapid București-C.C.A. (16,30).

Repriza a doua a acestor partide va fi transmisă la radio pe programul 1 cu începere de la ora 15,45 și respectiv 17,30. Ambele meciuri vor fi televizate în întregime.

În vederea meciului internațional de fotbal dintre echipele Franței și Romîniei, programat pentru 16 mai la Palais des Sports, federația franceză a alcătuit următorul lot: Beragnol, Ferrer, Nardoni, Boulas, Courtaud, Chabert, Bierre, Montoni, Esteve și Bellan.

Jucătorii francezi vor urma un program special de antrenament între 2 și 15 mai la Institutul Național de Sport sub conducerea lui Marcel Mathore.

După cum scriu zărele bulgare, echipa braziliană de fotbal Canto de Rio, care se află în prezent la Sofia, își va prelunge turneul, reîncepînd sustinut în țările București și Varșovia.

Dar concentrarea producției și a capitalurilor în mîinile unui număr restrîns de gigancice corporații industriale și comerciale, care se loc cu o deosebită rapiditate în condițiile capitalismului contemporan nu duc și nici nu poate să ducă la stergerea deosebirilor dintre exploatarea și exploatarea.

Înălțura oare intervenția statului burghez în viața economică, anumite măsuri de reglementare folosite de stat burghez, crizele de supraproducție, șomajul? A aceste măsuri de intervenție a statului degeț reușesc în anumite limite înguste să influențeze economia, ele nu duc la schimbarea modului de producție, nu pot asigura dezvoltarea dirijată a economiei capitalistă. Experiența istorică a dovedit că numai scotul unde mijloacele de producție sînt proprietate comună, socialistă a celor ce muncesc este posibilă planificarea, creșterea neîntreținută într-un ritm rapid a economiei naționale, înlăturarea pentru totdeauna a anarhiei, șomajului de masă, a crizelor de supraproducție.

Capitalismul și crizele sînt de neapărat. Reformiștii susțin de asemenea că în condițiile capitalismului contemporan tendința spre pauperizare ar fi anihilată datorită stergerii deosebirilor dintre exploatarea și exploatarea, datorită intervenției statului burghez și „unirii” muncitorilor în mari sindicate,

Piesa „Port Arthur” este o dramă matizată a celebrului roman al lui A. Stepanov, cuprinzătoare frescă a unuia din cele mai eroice episoade ale războiului ruso-japonez din 1904. Autorul dramătizării a păstrat din roman numai acele elemente capabile să sublinieze conflictul dintre unii oameni. Cu toată „autoritatea” pe care vrea să se impună, șeful navalului Stessel (interpretat de artistul popularului din R. S. S. Azerbaidjan, V. P. Sarlahov) are ceva respingător, simț sub fevelul frazeologiei caracterului său haș, de trădător și om lipsit de scrupule. Marele cnez (artistul emerit B. V. Telegin) are distincția manierelor aristocratice și disprețul năsei sale pentru cel inferior lui; generalul Fok (G. I. Kulikov) șifrenția și îndemnul revoluționare de mai trziu. Indemne la rău pe alții, ascunzîndu-se însă în spatele lor în momentele grele; iar generalul Kondratenko (artistul emerit D. S. Pavlov) impetuozitatea și energia unui destoinic comandant. Prin jocul său nuanțat și expresiv, V. D. Doronin (locotenentul Boreiko) degaja atîta sinceritate și căldură și atîta de mare dragoste de patrie și de oameni încît chipul lui rămîne adînc întipărit în mintea spectatorilor. E. S. Matveev (inginerul Zvonarev) este plin de entuziasm și avînt, are un farmec al sincerității și înțereții care cucereste chiar dacă aparițiile sale sînt episodice. Artistul emerit V. V. Kenikson a realizat o interesantă compoziție în rolul baronului Tanaka. Trupul său ușor înclinat, vocea sfîrșitoare, accentul străin, privirile iscoditoare, caracterizate admirabil personajul. S. F. Konov a reușit mai ales prin plastica mișcărilor, prin felul de a se face prezent sau de a trece neobservat, să dea cnezului Ganimurov o personalitate complexă. Deosebit de interesant și-a conceput rolul chitezului artistul K. I. Mihharov care culege aplauze într-o apariție de cîteva minute. Artistul popularului N. L. Rîjov a izbuzit să concentreze în chipul soldatului Blohin însușirile caracteristice omului din popor, realizînd ceea ce se numește „bijuterie” de artă actoricească. Aparițiile sale sînt pline de farmec și de umor, rolul său nu devenind unul din cele mai importante din spectacol.

„Port Arthur” ca și celelalte spectacole ale Teatrului Mic impresionează prin înalta sa ținută artistică, prin netrecută măiestrie a actorilor, rămînd în mintea iubitorilor de teatru ca o amintire de neuitat.

LUCIA BOGDAN

Ultimul spectacol al artiștilor sovietici

În cadrul turneului pe care îl întreprinde în țara noastră, colectivul artistic al Teatrului Mic Academic de Stat din Moscova a prezentat sîmbătă seara pe scena Teatrului de Operă și Balet ultimul său spectacol cu un recital alcătuit din fragmente din cele mai bune piese din repertoriul teatrului. Au fost prezentate scene din piesele „Machbet” de W. Shakespeare, „Imna nu-i de piatră” și „Vinovali fără vin” de N. A. Ostrovski, scene din drama „Cadavrul viu” de L. Tolstoi și în drama populară „Izvorul necescat” de dramaturg sovietic Dimitrie Zorin, închinată vieții și activității lui V. I. Lenin. Artiș-

tul popularului din U.R.S.S. Igor Hînski a citit o povestire de A. Cehov și a recitat o fabulă de Krilov și o poezie de Marșak.

George Vraça, artist al poporului, a multumit solilor artei teatrale sovietice, pentru reuș

